 W Chrystusie

> Radujcie się zawsze w Panu; mówię ponownie, radujcie się.
>
> *— Filipian 4:4*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: radość, Bog

Interpretacja:
W *Filipian 4:4* apostoł *Paweł* wzywa nas, byśmy zawsze radowali się w Panu. To istotne stwierdzenie, które apostoł podkreśla, powtarzając je w tym samym fragmencie. Co jednak dokładnie oznacza *„radować się w Panu”*?

Mówiąc najprościej, radość w Panu polega na odnajdywaniu szczęścia i zadowolenia w Bogu. Wiąże się ona z utrzymywaniem osobistej relacji z Nim oraz z całkowitym zaufaniem Jego miłości, mądrości i wierności w każdej sytuacji. Radość ta nie zależy od okoliczności naszego życia, lecz od naszej więzi z Bogiem. Radość w Panu może stać się naszą siłą, nawet pośród prób i trudności.

Znaczenie radości w Bogu

Radość w Panu jest ważna, ponieważ nasze szczęście nie może zależeć od rzeczy ziemskich. Żyjemy w upadłym świecie, a wszystko, co doczesne i materialne, przeminie. Tymczasem nasza relacja z Bogiem jest wieczna i stanowi główne źródło naszej radości.

Co więcej, radość w Panu pomaga nam zachować właściwe spojrzenie na życie. W obliczu problemów i trudności możemy ulegać pokusie zamartwiania się i popadania w rozpacz. Jeśli jednak ufamy Bogu i w Nim odnajdujemy radość, możemy doświadczyć pokoju, który przewyższa wszelki rozum, jak czytamy w *Filipian 4:7*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Choćby drzewo figowe nie zakwitło i nie było plonu w winnicach, choćby i owoc oliwy zawiódł, i pola nie przyniosły żywności, trzoda zniknęła z owczarni, i nie było bydła w oborach; Ja jednak będę się radował w PANU, rozraduję się w Bogu mojego zbawienia.
>
> *— Habakuka 3:17-18*

Książka: Stary Testament / Habakuka
Tematy: radość, Owocność, żniwo, Zbawienie, wino, adoracja

Interpretacja:
Księga Habakuka jest jedną z najkrótszych w *Starym Testamencie*, a jednak nie ustępuje innym pod względem głębi i znaczenia. W tej księdze prorockiej odnajdujemy wezwanie do refleksji nad obecnością Boga pośród przeciwności losu i cierpienia, a omawiany tu fragment stanowi tego piękny przykład.

W Księdze *Habakuka 3:17–18* prorok opisuje sytuację skrajnego niedostatku i braku środków do życia. Mimo tego pozornego spustoszenia, wyraża on postawę ufności i nadziei pokładanej w Bogu.

W tym świetle fragment ten można odczytywać jako wezwanie do wiary w trudnych chwilach. Nawet gdy wydaje się, że wszelkie źródła utrzymania zniknęły, prorok podkreśla, że Bóg pozostaje obecny i działa w życiu swojego ludu. Przesłanie to jest niezwykle aktualne w naszych czasach, naznaczonych niepewnością, kryzysem gospodarczym oraz konfliktami społecznymi i politycznymi.

Jak jednak odnaleźć tę radość w Bogu? Jednym z najlepszych sposobów jest modlitwa i czytanie *Słowa Bożego*. Dzięki modlitwie możemy zwracać się bezpośrednio do Niego i prosić o siłę oraz mądrość niezbędne do dalszego kroczenia naprzód. Z kolei rozważając Słowo Boże, możemy przypominać sobie dane nam przez Niego obietnice i czerpać siłę potrzebną do stawiania czoła życiowym wyzwaniom.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A choć go nie widzieliście, miłujecie; i w niego, choć teraz go nie widzicie, wierzycie; i cieszycie się radością niewysłowioną i pełną chwały; Otrzymując koniec waszej wiary – zbawienie dusz.
>
> *— I Piotra 1:8-9*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: radość, wiara, Zbawienie

Interpretacja:
Fragment *I Piotra 1:8-9* ukazuje kluczową ideę chrześcijaństwa: *wiarę w Boga i Jego Syna, Jezusa Chrystusa*. Jednak tym, co czyni ten werset szczególnym, nie jest jedynie sama koncepcja wiary w Boga bez fizycznego oglądania Go, lecz radość, jaka z tej wiary płynie. Innymi słowy, wiara w Boga stanowi źródło radości i szczęścia, których często nie sposób wyrazić słowami.

Jak można wierzyć w coś, czego się nie widzi?

Wiele osób może zastanawiać się, jak to możliwe, by wierzyć w coś, czego nigdy nie widziały. Odpowiedź kryje się w wierze. Wiara to całkowite zaufanie i przekonanie co do rzeczy, których nie można dostrzec za pomocą zmysłów fizycznych. Jeśli chodzi o Boga,

Jego obecność i miłość można odczuć w codziennym życiu, w otaczających nas ludziach oraz w sytuacjach, z którymi się stykamy.

Warto również zauważyć, że wiara w Boga nie oznacza ignorowania rozumu czy nauki. Wiara i rozum wzajemnie się uzupełniają, a nie wykluczają. Nauka pomaga nam zrozumieć, jak funkcjonuje świat, natomiast wiara nadaje życiu i celowi naszego istnienia głębszy, bardziej znaczący wymiar.

Zbawienie naszych dusz

Dusza jest najważniejszym elementem naszego istnienia; stanowi ona siedlisko naszej świadomości, zdolności rozumienia i emocji. Dzięki wierze w Boga możemy dostąpić zbawienia duszy. Czym jednak jest zbawienie i jaki ma ono wpływ na nasze życie?

Zbawienie oznacza uwolnienie od grzechu i jego konsekwencji. Wiąże się ono z odkupieniem przez Boga i nawiązaniem z Nim wiecznej relacji. Gdy przyjmujemy *Jezusa jako naszego Pana i Zbawiciela*, stajemy się dziećmi Bożymi i możemy prowadzić życie kierowane przez *Ducha Świętego* – życie, które przynosi nam pokój, miłość i wieczną nadzieję.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Zawsze się radujcie. Nieustannie się módlcie. Za wszystko dziękujcie. Taka jest bowiem wola Boga w Chrystusie Jezusie względem was.
>
> *— I Tesaloniczan 5:16-18*

Książka: Nowy Testament / I Tesaloniczan
Tematy: radość, wdzięczność, Modlitwa

Interpretacja:
List do Tesaloniczan został napisany przez apostoła *Pawła* do wspólnoty w Tesalonice – jednego z pierwszych Kościołów chrześcijańskich. Paweł dziękuje w nim Bogu za wiarę i świadectwo tego Kościoła oraz poucza wiernych, jak żyć zgodnie z Bożą wolą.

Dlaczego warto się radować?

Radość nie jest jedynie emocją towarzyszącą chwilom, gdy w naszym życiu wszystko układa się pomyślnie; to postawa, którą możemy przyjąć niezależnie od okoliczności. Odczuwanie radości nie oznacza, że unikamy problemów czy smutku – chodzi raczej o sposób, w jaki stawiamy im czoła: z nadzieją i wiarą w Boga.

Co oznacza modlitwa nieustanna?

Modlitwa nieustanna nie oznacza, że musimy modlić się w każdej chwili, traktując to jak czysto fizyczną czynność. Przeciwnie – chodzi o to, by nasze życie cechowała postawa nieustannej modlitwy i trwanie w ciągłej więzi z Bogiem. To pozwolenie, by Boża obecność w naszym życiu kierowała naszymi myślami, czynami i słowami.

Dziękujcie w każdej sytuacji

Warto zauważyć, że te wersety nie nakazują nam dziękować za każdą negatywną sytuację, jakiej doświadczamy, lecz zachęcają do dziękczynienia pośród tych trudnych chwil. *Dzięki temu możemy odnaleźć pokój, radość i Bożą obecność nawet w obliczu przeciwności*.

Niektórzy mogą zastanawiać się, jak dziękować w trudnych momentach, na przykład po utracie pracy czy odejściu bliskiej osoby. Czasami takie sytuacje wydają się przytłaczające i niezrozumiałe, a jednak zawsze możemy znaleźć powód do wdzięczności. Możemy na przykład dziękować za życie bliskiej osoby, która odeszła, albo za szansę znalezienia nowej pracy, otwierającej przed nami nowe możliwości.

Zrozumienie tych słów może być trudne dla osób przeżywających ciężkie chwile. Może się wydawać, że Bóg nas nie słucha albo nie troszczy się o naszą sytuację. *Prawda jest*

jednak taka, że Bóg zawsze jest z nami – nawet w najtrudniejszych momentach. Możemy dziękować Mu za Jego obecność w naszym życiu i za Jego bezwarunkową miłość, która nigdy nas nie opuszcza.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Bogaczom tego świata nakazuj, aby się nie wynosili i nie pokładali nadziei w niepewnym bogactwie, lecz w Bogu żywym, który nam wszystkiego obficie udziela, abyśmy z tego korzystali.
>
> *— I Tymoteusza 6:17*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: radość, materializm, pieniądze, duma

Interpretacja:
I Tymoteusza 6:17 uczy nas, że bogaci tego świata mają nie okazywać pychy ani nie pokładać nadziei w bogactwie, gdyż jest ono nietrwałe i niepewne. Zamiast tego zachęca się ich, by ufali Bogu – jedynemu, który może zapewnić wszystko, czego potrzebujemy – i by cieszyli się Jego błogosławieństwami.

W jaki sposób ten werset może pomóc czytelnikowi?

Werset ten jest cenny dla nas wszystkich, niezależnie od tego, czy jesteśmy bogaci, czy biedni. Przypomina nam, jak ważne jest, by nie przywiązywać się nadmiernie do dóbr materialnych ani nie popadać w rozpacz, gdy rzeczy, które miały nam przynieść szczęście, zawodzą. Powinniśmy natomiast ufać Bogu, który zapewnia wszystko, co niezbędne do życia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wielkim zaś zyskiem jest pobożność wraz z poprzestawaniem na tym, co się ma.
>
> *— I Tymoteusza 6:6*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: radość, zadowolenie, wiara, materializm

Interpretacja:
I Tymoteusza 6:6 ukazuje znaczenie pobożności w naszym życiu. Czym jednak jest pobożność? Nie jest ona jedynie religijnym zapałem; to życie wypełnione szacunkiem i miłością do Boga oraz bliźnich. Żyjąc pobożnie, koncentrujemy się na sprawach duchowych i odwracamy się od pragnień materialnych.

Pobożność przynosi wielki zysk, ponieważ pomaga nam odnaleźć pokój i szczęście, które może dać tylko Bóg. Dzięki niej doświadczamy głębszej miłości do Boga i innych ludzi, co buduje poczucie więzi i wewnętrznej pełni. Co więcej, pobożność pozwala spojrzeć na życie z innej perspektywy – takiej, w której szczęścia szukamy nie w dobrach materialnych, lecz w obecności Boga w naszym życiu.

Zadowolenie jako towarzysz pobożności

Pobożność jest jednak niepełna bez zadowolenia. Czym jest zadowolenie? To poczucie satysfakcji z tego, co posiadamy w życiu – niezależnie od tego, czy jest tego wiele, czy mało. Oznacza ono odnajdywanie szczęścia w rzeczywistości, w której żyjemy, zamiast rozpamiętywania tego, co mogło się wydarzyć.

Zadowolenie jest niezwykle ważne, gdyż pozwala nam żyć w duchu wdzięczności i pokory wobec Boga oraz innych ludzi. Gdy jesteśmy zadowoleni z tego, co mamy, nie pożądamy cudzego dobytku ani nie odczuwamy zazdrości. Postawa ta umożliwia nam spokojne życie, wolne od nieustannego dążenia do zdobywania rzeczy materialnych w nadziei na osiągnięcie szczęścia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dlatego mam upodobanie w słabościach, w zniewagach, w niedostatkach, w prześladowaniach, w uciskach ze względu na Chrystusa; gdy bowiem jestem słaby, wtedy jestem mocny.
>
> *— II Koryntian 12:10*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: radość, zadowolenie, prześladowanie, siła, słabość

Interpretacja:
Większość ludzi postrzega słabość jako coś negatywnego – coś, czego należy unikać lub co trzeba ukrywać. Jednak w *II Koryntian 12:10* apostoł *Paweł* przedstawia odmienną perspektywę, ukazując, że słabość może stać się bramą do doświadczania Bożej mocy w naszym życiu. Werset ten odzwierciedla stosunek Pawła do własnych słabości i ilustruje przemianę, jakiej doświadczył, pozwalając Bogu działać w swoim życiu.

Refleksje i interpretacje

Perspektywa Pawła zawarta w tym wersecie stanowi wyzwanie dla naszego sposobu myślenia. Choć często postrzegamy słabość jako cechę negatywną – coś, co powinniśmy starać się przezwyciężyć – Paweł zachęca nas, byśmy pozwolili Bogu działać pośród

naszych słabości. To właśnie przez nie możemy doświadczyć Bożej łaski i mocy. Gdy stajemy w obliczu trudnych sytuacji, Bóg jest przy nas, gotów obdarzyć nas siłą niezbędną do dalszego działania. Pragnie nam pokazać, że nigdy nie jesteśmy sami i że możemy znaleźć siłę do pokonania każdego wyzwania, jeśli tylko złożymy w Nim ufność.

Co więcej, werset ten uświadamia nam, że nie musimy niczego ukrywać przed Bogiem. On zna wszystkie nasze słabości i porażki, a mimo to kocha nas bezwarunkowo. Nie wymaga od nas doskonałości; oczekuje raczej, że zbliżymy się do Niego i zaufamy Jego mocy.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jakby smutni, jednak zawsze radośni, jakby ubodzy, jednak wielu ubogacający, jakby nic nie mający, jednak wszystko posiadający.
>
> *— II Koryntian 6:10*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: radość, materializm, pieniądze, bieda, nagroda, smutek

Interpretacja:
II Koryntian 6:10 porusza kwestię pozornej sprzeczności, jakiej możemy doświadczać w naszym życiu. Z jednej strony możemy czuć smutek i ubóstwo, a jednocześnie – posiadać radość i bogactwo.

Smutni, lecz zawsze radośni

Pierwsza część tego wersetu mówi o potrzebie zachowania radości mimo smutku. Warto zauważyć, że nie oznacza to braku odczuwania smutku czy bólu; chodzi raczej o to, że możemy doświadczać obu tych emocji jednocześnie. Jako chrześcijanie wiemy, że Bóg

jest z nami w chwilach prób i trudności, co dodaje nam otuchy i pozwala szukać radości mimo przeciwności losu. To On jest źródłem trwałego szczęścia, nawet w najtrudniejszych okolicznościach.

Ubodzy, a jednak wzbogacający wielu

W drugiej części tego wersetu święty *Paweł* zachęca nas do refleksji nad tym, jak można być ubogim, a jednocześnie wzbogacać siebie i innych. Czasami sądzimy, że bogactwo mierzy się jedynie dobrami materialnymi, jednak jego prawdziwy sens tkwi w umiejętności dzielenia się tym, co posiadamy, z innymi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Każdy jak postanowił w swym sercu, tak niech zrobi, nie z żalem ani z przymusu, gdyż radosnego dawcę Bóg miłuje.
>
> *— II Koryntian 9:7*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: radość, hojność, dawanie, serce

Interpretacja:
Drugi List do Koryntian zawiera wiele głębokich pouczeń na temat wiary chrześcijańskiej oraz relacji międzyludzkich. W dziewiątym rozdziale apostoł *Paweł* porusza kwestię zbiórki darów dla potrzebujących w Jerozolimie. Co zatem oznacza *siódmy werset*?

Znaczenie dawania z całego serca

Pierwsza część tego wersetu – *„Każdy jak postanowił w swym sercu”* – wskazuje, że wsparcie finansowe powinno być osobistą decyzją. Dawanie nie powinno wynikać z

poczucia przymusu czy niechęci; przeciwnie, ofiary powinny płynąć z wolnego i radosnego serca. Takie podejście pokazuje, że przekazywanie pieniędzy na rzecz Kościoła lub osób potrzebujących nie jest jedynie religijnym obowiązkiem, lecz sposobem na wyrażenie miłości do bliźniego oraz do Boga.

Nie ma nic złego w chęci wsparcia Kościoła czy działalności charytatywnej. Jeśli jednak pragnienie to przeradza się w sztywny obowiązek, traci swój duchowy wymiar. Z kolei gdy dajemy tyle, ile możemy, czyniąc to z radością, nasza hojność staje się aktem miłości wobec tych, którzy korzystają z naszej pomocy.

Bóg miłuje radosnego dawcę

Druga część *II Koryntian 9:7* podkreśla tę myśl. Bóg miłuje radosnych dawców – tych, którzy dają więcej, niż się od nich oczekuje, i czynią to z pozytywnym nastawieniem. Jest to istotne stwierdzenie, ponieważ przypomina nam, że nasz gest hojności wpływa nie tylko na odbiorców pomocy, ale także na nasze własne życie. Gdy dajemy z radością, otrzymujemy od Boga błogosławieństwa, których nawet nie jesteśmy w stanie sobie wyobrazić.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie ma dla mnie większej radości od tej, gdy słyszę, że moje dzieci postępują w prawdzie.
>
> *— III Jana 1:4*

Książka: Nowy Testament / III Jana
Tematy: radość, dzieci, prawda

Interpretacja:

W swoim trzecim liście *apostoł Jan* wyraża ogromną radość na wieść o tym, że jego *„dzieci”* (prawdopodobnie osoby, które doprowadził do Ewangelii) postępują w prawdzie. Werset ten skłania do głębokiej refleksji nad związkiem między prawdą a szczęściem w życiu wierzącego.

W ponowoczesnej kulturze, w której żyjemy, prawda często postrzegana jest jako subiektywna i względna. Prawda biblijna jednak wykracza poza subiektywizm i relatywizm. Zdefiniowana przez samo Słowo Boże, prawda biblijna stanowi obiektywną rzeczywistość, którą Bóg nam objawia – na temat samego siebie, nas samych oraz świata, w którym żyjemy.

Biblia zawiera prawdy uniwersalne, takie jak Boża miłość do ludzkości, konieczność przebaczenia i zbawienia oraz obietnica życia wiecznego. Gdy ludzie uznają te prawdy i przyjmują je, doświadczają głębokiej, trwałej radości, która pozostaje niezmienna bez względu na życiowe sytuacje czy okoliczności.

Radość płynąca z prawdy różni się od przelotnej przyjemności czy szczęścia uzależnionego od zewnętrznych okoliczności. Radość ta wypływa z pewności, że żyjemy zgodnie z Bożą wolą i w społeczności z Nim. Podążając za prawdą objawioną przez Boga, zostajemy uwolnieni od poczucia winy i lęku, odnajdując w życiu zarówno pokój, jak i cel.

Nie ma nic bardziej dobroczynnego niż poznanie Boga i zrozumienie Jego planu dla każdego z nas. Gdy kierujemy się prawdą Jego Słowa, nie tylko otwieramy się na wolność od grzechu i zbawienie wieczne, ale także doświadczamy Jego miłości i wdzięczności w naszych sercach.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Uschła winorośl i zwiędło drzewo figowe; drzewo granatowe, palma, jabłoń i wszystkie drzewa polne uschły, bo radość znikła spośród synów ludzkich.
>
> — *Joela 1:12*

Książka: Stary Testament / Joela

Tematy: radość, jedzenie, żniwo, smutek, wino

Interpretacja:

Księga Joela należy do ksiąg Dwunastu Proroków Starego Testamentu i jest znana ze swojego apokaliptycznego przesłania. Dzieli się ona na dwie części: w pierwszej prorok opisuje najazd szarańczy, która spustoszyła kraj, natomiast w drugiej przesłanie Joela niesie nadzieję każdemu, kto okazuje skruchę i oddaje się Bogu.

Przyczyną tego spustoszenia, o którym mowa w Joela 1:12, są nieprawości ludu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Pamiętaj więc o swoim Stwórcy w dniach swojej młodości, zanim nastaną złe dni i przyjdą lata, o których powiesz: Nie podobają mi się.
>
> — *Kaznodziei 12:1*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei

Tematy: radość, stworzenie, zlo, życie

Interpretacja:

W *Kaznodziei 12:1* autor wzywa do refleksji nad życiem i znaczeniem młodości. To właśnie w tym okresie podejmujemy najważniejsze decyzje i możemy położyć solidne fundamenty pod przyszłość. Dlatego autor zachęca nas, byśmy pamiętali o *Stwórcy*, póki jesteśmy młodzi – zanim nadejdą trudne dni.

Wartość czasu i mądrości

Autor Księgi Koheleta przypomina również o znaczeniu czasu i mądrości. Młodość to czas wielkich możliwości i ogromnego potencjału, ale także okres, w którym łatwo zmarnować czas i dokonać nietrafnych wyborów. Z tego powodu autor zachęca nas do kierowania się mądrością i pamiętania o Stwórcy w latach młodości, abyśmy mogli zbudować dobrą przyszłość.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dlatego wiem, że dla nich nie ma nic lepszego nad to, by się radowali i czynili dobrze za swego życia. Również i to, gdy każdy człowiek je i pije, i cieszy się dobrem całego swego trudu, jest darem Boga.
>
> *— Kaznodziei 3:12-13*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: radość, jedzenie, życie, otrzymywanie, praca

Interpretacja:
Księga Koheleta to traktat o biblijnej mądrości, który zachęca nas do refleksji nad życiem i jego wieloma aspektami. W *Kaznodziei 3:12-13* autor formułuje niezwykle trafne spostrzeżenie. Mimo swej prostoty, nauka ta kryje w sobie kilka głębokich i istotnych

wątków.

Radość z życia

Radość to uczucie, którego wszyscy pragniemy doświadczać. Często jednak pozwalamy, by przytłoczyły nas niepokój, stres i trudności, zapominając o tym, jak ważna jest radość. Dzięki tym wersetom uświadamiamy sobie, że radość stanowi klucz do spełnionego i szczęśliwego życia. Pozwala nam ona czerpać radość z drobiazgów – zachodu słońca, smacznego posiłku czy rozmowy z przyjaciółmi. Buduje również odporność w obliczu przeciwności losu, pomagając nam patrzeć na świat z większym optymizmem i nadzieją. Radość jest zatem nieodłącznym elementem szczęśliwego życia.

Czynienie dobra w naszym życiu

Fragment *Kaznodziei 3:12-13* wzywa nas do czynienia dobra. Co to oznacza? Czynienie dobra to postawa, która znajduje odzwierciedlenie w naszych codziennych działaniach. Oznacza bycie uczciwym, pełnym współczucia, hojnym i sprawiedliwym. Czynić dobro to otwierać się na świat, wykraczać poza własne „ja” i troszczyć się o innych. Dzięki czynieniu dobra stajemy się sprawcami zmian i przemian. Możemy pozytywnie wpływać na nasze otoczenie i przyczyniać się do budowania społeczeństwa bardziej sprawiedliwego i pełnego troski. Dobre uczynki przynoszą nam również radość, gdyż mamy świadomość, że robimy coś wartościowego i znaczącego.

Nowe spojrzenie na pracę i płynące z niej korzyści

Ludzie często postrzegają pracę negatywnie. Często traktuje się ją jedynie jako obowiązek czy konieczność zarobkową, pozbawioną jakiejkolwiek przyjemności. Autor Księgi Koheleta zachęca nas jednak, byśmy doceniali naszą pracę i owoce naszego trudu. Ukazuje nam, że Bóg daje nam możliwość czerpania radości z tego, co osiągnęliśmy dzięki własnym staraniom i ciężkiej pracy. Oznacza to, że życie nie polega tylko na pracy, ale także na korzystaniu z jej owoców. Praca jest niezbędna do utrzymania się, jednak czerpanie radości z jej efektów jest równie ważne. Właśnie dlatego autor tej księgi przypomina nam, że dar radości z tego, co sami wypracowaliśmy, jest jednym z

najwspanialszych darów, jakie możemy otrzymać.

Konieczna równowaga

Jednak, jak w przypadku każdej sfery życia, musimy zachować równowagę między pracą a czerpaniem z niej korzyści. Jeśli nie doceniamy pracy w wystarczającym stopniu, nie potrafimy cieszyć się jej owocami; z drugiej strony, jeśli nadmierną wagę przywiązujemy do nagrody, tracimy z oczu znaczenie procesu, który pozwala nam ją osiągnąć. Nasza praca i wszystko, co robimy, są ważne, ale nie definiują one całego naszego istnienia. Jesteśmy istotami wielowymiarowymi, potrzebującymi w życiu równowagi i harmonii – i to jest najważniejsza lekcja płynąca z tych wersetów.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dla każdego też człowieka, któremu Bóg dał majątek i bogactwo, i dał mu możliwość, by z nich korzystał i odbierał swój dział i radował się ze swojego trudu – to jest dar Boga.
>
> *— Kaznodziei 5:19*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: radość, jedzenie, pieniądze, otrzymywanie, praca

Interpretacja:
Księga Kaznodziei należy do ksiąg mądrościowych i pouczających w Piśmie Świętym. Jej autor – którym prawdopodobnie jest król *Salomon* – rozważa w niej kwestie związane z radościami, smutkami i zmiennymi kolejami losu.

Ciesz się Bożymi błogosławieństwami bez poczucia winy

Czasami odczuwamy poczucie winy, korzystając z Bożych błogosławieństw – czy to dlatego, że uważamy, iż na nie nie zasługujemy, czy też dlatego, że sądzimy, iż lepiej zachować pokorę i nie zwracać na siebie uwagi. Jednak *Kaznodziei 5:19* przypomina nam, że błogosławieństwa te są darem od Boga, a zatem naszym obowiązkiem jest czerpanie z nich radości. Oczywiście powinniśmy to robić, unikając przesady czy pychy, i zawsze dziękować Panu za Jego hojne dary.

Pracuj pilnie, by cieszyć się błogosławieństwami

Kolejną ważną lekcją płynącą z tego fragmentu jest to, że aby cieszyć się Bożymi błogosławieństwami, musimy pilnie pracować. Bóg nie obdarza nas pomyślnością i bogactwem w sposób magiczny czy przypadkowy; raczej wystawia na próbę naszą zdolność do wysiłku i wytrwałości. Naszym obowiązkiem jest dążenie do doskonałości w tym, co robimy, a w rezultacie – otrzymywanie nagród, które Bóg dla nas przygotował.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> W dniu powodzenia raduj się, a w dniu nieszczęścia rozważaj: Bóg uczynił zarówno jedno, jak i drugie po to, aby człowiek nie dociekł tego, co po nim nastanie.
>
> *— Kaznodziei 7:14*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: radość, zależność, życie

Interpretacja:
Księga Koheleta to fascynująca księga Starego Testamentu, pełna mądrości i nauk, które pozostają aktualne do dziś. Werset 7:14 zachęca czytelnika do refleksji w chwilach

przeciwności oraz do radości w czasach pomyślności.

Znaczenie wersetu

W kontekście Księgi Koheleta autor używa określenia „przeciwności” na oznaczenie życiowych trudności i ciężkich okresów, natomiast terminem „dobro” (lub „dni dobre”) określa chwile szczęścia i pomyślności. Werset ten uczy nas wdzięczności i doceniania dobrych momentów życia, a jednocześnie przypomina, że przeciwności są naturalną częścią egzystencji i musimy być gotowi stawić im czoła z mądrością oraz cierpliwością.

Co więcej, autor zauważa, że to Bóg jest sprawcą zarówno dni dobrych, jak i złych. Stwierdzenie to odnosi się nie tylko do nieoczekiwanych zdarzeń, które nas dotykają – takich jak klęski żywiołowe czy wypadki – ale także do logicznych konsekwencji naszych własnych działań, decyzji i zaniechań. Ostatecznym przesłaniem tego wersetu jest myśl, że wszystko, co dzieje się w naszym życiu, stanowi część większego planu i że musimy znaleźć sposób na dobre życie w każdych okolicznościach.

Refleksja nad dniami przeciwności

W trudnych chwilach łatwo ulec rozpaczy lub gniewowi. Jednak *Kaznodziei 7:14* wzywa nas do refleksji w takich momentach. Co to oznacza? Po pierwsze, chodzi o poświęcenie czasu na przemyślenie sytuacji i znalezienie rozwiązań. Zamiast po prostu płynąć z prądem, musimy przejąć kontrolę nad swoim życiem i szukać sposobów na pokonanie przeszkód.

Wiąże się to również z refleksją nad naszymi własnymi działaniami i decyzjami, które mogły doprowadzić do zaistniałych trudności. Zamiast obwiniać innych czy okoliczności, powinniśmy spojrzeć w głąb siebie i dążyć do tego, by stać się lepszymi ludźmi. Być może te trudne doświadczenia stanowią okazję do wyciągnięcia cennych wniosków i poprawy naszego życia w przyszłości.

Czerpanie radości z dobrych chwil

Równie łatwo można przegapić szczęśliwe momenty życia, jeśli nie zachowamy czujności. *Kaznodziei 7:14* zachęca nas do radowania się tym, co dobre w naszym życiu. Oznacza to czerpanie radości z życiowych darów i okazywanie za nie wdzięczności, póki je posiadamy, zamiast traktowania ich jako czegoś oczywistego. Wiąże się to także z dostrzeganiem szans, jakie niosą ze sobą dobre dni, i umiejętnością ich jak najlepszego wykorzystania. Jeśli los nam sprzyja, być może nadszedł czas, by pomóc tym, którzy mają mniej szczęścia. Coś tak prostego jak uśmiech czy życzliwe słowo może mieć ogromny wpływ na czyjeś życie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Idź więc, jedz z radością swój chleb i pij z wesołym sercem swe wino, gdyż Bóg już przyjął twoje dzieła.
>
> *— Kaznodziei 9:7*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: radość, chleb, jedzenie, serce, życie, wino

Interpretacja:
W tym wersecie mądry autor Księgi Koheleta zachęca nas do czerpania radości z ziemskich przyjemności. Jedzenie i picie należą do największych życiowych przyjemności – to dary od Boga, którymi należy się cieszyć z wdzięcznością i zadowoleniem. Warto zauważyć, że nie jest to wezwanie do nadmiaru, lecz raczej do umiaru i wdzięczności za to, co posiadamy.

Znaczenie radości z prostych rzeczy

W społeczeństwie, które coraz bardziej ceni bogactwo, sukces i władzę, proste radości życia są często pomijane. Tymczasem Księga Koheleta przypomina nam, że prawdziwą radość odnajdujemy w najprostszych, codziennych chwilach. Pyszny posiłek w gronie przyjaciół i rodziny czy kieliszek wina na zakończenie długiego dnia – to właśnie te rzeczy sprawiają, że życie jest naprawdę wartościowe. Gdy uczymy się doceniać te drobiazgi i cieszyć tym, co już mamy, stajemy się szczęśliwsi i bardziej wdzięczni.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ale dla was, którzy się boicie mojego imienia, wzejdzie Słońce sprawiedliwości z uzdrowieniem na swoich skrzydłach; wtedy wyjdziecie i wyrośniecie jak cielęta z zagrody.
>
> *— Malachiasza 4:2*

Książka: Stary Testament / Malachiasza
Tematy: radość, szacunek, wyzdrowienie, sprawiedliwosc

Interpretacja:
Werset *Malachiasza 4:2* zawiera pewną obietnicę. Prorok zapowiada nadejście Słońca Sprawiedliwości, które przyniesie zbawienie i sprawi, że ci, którzy boją się imienia Bożego, wyjdą na zewnątrz, triumfując niczym tuczone cielęta.

Znaczenie bojaźni Bożej

Werset ten mówi o tych, którzy boją się imienia Bożego. Bać się Boga oznacza darzyć Go głęboką czcią – podobnie jak dziecko odnosi się z szacunkiem i bojaźnią do swoich rodziców – a także okazywać Mu posłuszeństwo i zawsze zabiegać o wypełnianie Jego woli. Taka bojaźń Boża jest fundamentem sprawiedliwości; dlatego właśnie obietnica

nadejścia Słońca Sprawiedliwości skierowana jest do tych, którzy boją się Jego imienia.

Słońce Sprawiedliwości

Co oznacza nadejście Słońca Sprawiedliwości? Słońce to jest metaforą przyjścia *Jezusa Chrystusa* – światła, które rozjaśnia drogę wierzącym w Niego oraz przynosi sprawiedliwość i zbawienie. Zapowiedź nadejścia Słońca Sprawiedliwości wypełniła się poprzez narodziny, śmierć i zmartwychwstanie *Jezusa*, który przyniósł zbawienie i umożliwił nam życie w sprawiedliwości.

Obietnica zwycięstwa

Werset ten mówi również o tych, którzy boją się Boga i kroczą Jego drogami: wyjdą oni niczym tuczone cielęta. To obietnica zwycięstwa i wolności. Gdy podążamy za Bogiem i żyjemy w bojaźni przed Nim, On uwalnia nas z więzów grzechu i pozwala nam żyć w wolności. Nawet w trudnych chwilach możemy być pewni, że Bóg jest z nami i obdarzy nas zwycięstwem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I powiedział im: Idźcie, jedzcie tłuste potrawy i pijcie słodki napój, i poślijcie porcje tym, którzy sobie nic nie przygotowali. Dzień ten jest bowiem święty dla naszego PANA. Dlatego nie smućcie się, gdyż radość PANA jest waszą siłą.
>
> *— Nehemiasza 8:10*

Książka: Stary Testament / Nehemiasza
Tematy: radość, jedzenie, dawanie

Interpretacja:
Ten werset mówi o odbudowie świątyni i murów Jerozolimy oraz o zgromadzeniu ludu Izraela, by słuchać Prawa Bożego; Nehemiasz dodaje im otuchy, ogłaszając, że *„radość w Panu jest naszą siłą”*. Słowa te uświadamiają nam, że źródło naszej siły nie tkwi w nas samych, lecz w radości, jaką znajdujemy w Bogu.

Możemy odnosić ten werset do naszego codziennego życia, pamiętając zawsze, że Boża radość stanowi naszą siłę. Gdy ogarnia nas smutek lub zniechęcenie, możemy zwrócić się do Boga i znaleźć w Nim siłę niezbędną do pokonania każdej sytuacji. Podobnie, gdy świętujemy nasze osiągnięcia i cieszymy się otrzymanymi błogosławieństwami, musimy pamiętać, że to Bóg jest sprawcą wszelkiego dobra, a radość płynąca z więzi z Nim jest źródłem naszego prawdziwego szczęścia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> PAN, twój Bóg, pośród ciebie jest potężny; on cię zbawi i rozraduje się wielce nad tobą; będzie się cieszyć ze swojej miłości wobec ciebie i rozweseli się nad tobą ze śpiewaniem, mówiąc.
>
> *— Sofoniasza 3:17*

Książka: Stary Testament / Sofoniasza
Tematy: radość, Bog, Odkupiciel, śpiew

Interpretacja:
Sofoniasza 3:17 przypomina nam o obecności Boga w życiu każdego z nas. Biblia jest pełna przesłań przypominających, *że nasz Stwórca nas kocha i się o nas troszczy*. Jednak w zgiełku codzienności łatwo zapomnieć, że Bóg jest zawsze przy nas. Werset ten wzywa nas, byśmy pamiętali o Jego obecności w każdej chwili naszego życia.

Przypomina on również, że Bóg jest potężny i zdolny wybawić nas z każdej sytuacji, z jaką się mierzymy. Bez względu na to, czy nasz problem jest wielki, czy mały, Bóg zawsze jest gotów nam pomóc. Jak jednak możemy zaufać, że Bóg nas wybawi?

Zaufanie Bogu wymaga wiary i cierpliwości. Musimy umacniać naszą relację z Nim poprzez modlitwę i czytanie Pisma Świętego. Musimy pamiętać, że Bóg zawsze dotrzymuje swoich obietnic i wspiera nas w trudnych chwilach.

Werset ten przypomina także, że Bóg raduje się nami. Zastanów się przez chwilę nad tą myślą: Bóg raduje się tobą! Bóg kocha nas bezwarunkowo i znajduje w nas radość.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*